

PILZPOLIZEI

ÄŒetvrtok, 07 listopad 2019

HoubaÅ™skÃj sezona je uÅ¾as zas v nenÃjvratnu, ale tento pÅ™Ã-bÄ›h si nemohu nechat pro sebe. VÃ-ce to Å™ekne tÄ›m, co povÃ-dÃjnÃ- o mÃ© emigraci do NDR. Ale teÄ• k tomu poslednÃ-mu zÃjÅ¾itku, protoÅ¾e tohle jsem fakt neÄ•ekalâ€! Sotva za tehdy zaklaply dveÅ™e bytu (vrÃjtil jsem se zrovna z chalupy), volÃj mi zeÅ¥Ãjk: â€žKarle, je to fakt, vÅjude rostou! Hub je jak nastlÃjno, ale nastlÃjno je takÃ© houbaÅ™Å“. Marodil jsem, a proto nemÃjme nic nasuÅjeno, a nemÃli jsme na talÃ-Å™i ani smaÅ¾enici. Jedu zÃ-tra rÃjno. PojedeÅj se mnou? NavÅjtaÅ-vÃ-me lesy naÅjich saskÃ½ch sousedÅ-â€œ

Toto se nedalo odmÃ-tnout. Jen jsem â€žtÃjtu hubâ€œ upozornil, Å¾e na saskÃ© stranÃ› v tento Ä•as Å™ÃjdÃ- â€žhoubovÃj policieâ€œ. Jeho reakce byla jednoznaÄ•nÃj: â€œNeboj, mÃjm to voÅ•Ã-hnutÅ½â€œ.

OK, mÃj to voÅ•Ã-hnutÅ½, tak jedem. RÃjno zazvonil, sotva se rozednilo. HoubaÅ™skÃ© nÃjdobÃ-Ä•ko mÃjme v oba cajku, tak hurÃj decimovat Ä°rodu chlapÃjÄ•kÅ“ v klobouÄ•kÃjch. Za pÅ™l hoÄ•ky mijÃ-me desÃ-ky aut zaparkovanÅ½ch u lesnÃ-ho porostu. My ale jedeme dÃjl. Asi po deseti kilometrech zapÃ-chнем auÅ¥Ãjk u vjezdu do jasnÃ› houbaÅ™skÃ©ho lesa. UÅ¾ na tÃ© sprÃjvnÃ© stranÃ› houbovÃ©ho rÃjje. Klobouk, holinky, koÅjÃ-k s nudliÄ•kou, a hajdy na vÄ›c. PropÃjtravÃjme lesnÃ-porost docela dÃ-kladnÃ›, ale zatÃ-m nic moc. KamarÃj a zeÅ¥Ãjk v jednÃ© osobÃ› ukÃjÅ¾e na strmÅ½ vÃ½stup na skalnÃ-ploÅjinu. Ukazuje na nos, jako Å¾e cÃ-tÃ-, Å¾e to bude houbovej mejdan.

DobrÃj!

A tak se ÅjkrÃjbeme po strÃjni vzhÅ-ru a hele, kouej - uÅ¾ pÅ™mi lezenÃ-vzhÅ-ru se hÅ™Ã-beÄ•ci ukazujÃ-. ÄŒEÄ-m vejÃj, tÃ-m jich je vÃ-c a vÃ-c. A nahoÅ™e? To vÃjim byl neskuteÄ•nÅ½ pohled. Kam oko dohlÃ©dlo, samÃ© bÃ-lÃ© hÅ™ibky. BÄ›hem pÅ™l hodinky mÃjme koÅje plnÃ©. Tak hajdy zpÄ›t k autu. O co byla cesta nahoru nÃjroÄ•nÃj, o to nÃjroÄ•nÃjÅjÃ- byla zpÄ›t. No, koneÄ•nÃ> se nÃjim ukÃjzala cestiÄ•ka k domovu, tedy k autu. FunÃ-me pod tÃ-hou koÅjÃ-kÅ“ a tÃjÅjÃ-me se, jak si v autÃ-dÃjme kÃjvu z termosky. SkuteÄ•nost byla trochu jinÃj: pÅ™ekvapenÃ-, kterÃ© hraniÄ•ilo s mrtvicÃ-, fakt.

S koÅjikama koneÄ•nÃ> dorazÃ-me k autu. PostavÃ-me je na zem, protahujeme se, zapÃjliÄ-m si nezbytnÃ© cÃ-go a - najednou pÅ™ed nÃjmi stojÃ-dva meÄ•tÃ-policijtí (Pilzpolizei), a vypadalo to, Å¾e se nÃjramnÃ>bavÃ-â€! StarÃjÃ-ukÃjzal na zetÃ: â€žGuten Tag â€œ Bitte Dokumente!â€œ, a druhÃ½, mladÃjÃ-policijt, oslovil mne: â€žUnd Sie PersonalausWeis, bitte.â€œ

S pobavenÃ-m ve tvÃjÅ™Ã-ch ukazujÃ- na naÅje koÅjÃ-ky a zajÃ-majÃ- se: â€žUnd das sind zwei Kilo???â€œ

MIÄ•Ã-me a dÄ›lÃjme smutnÃ© ksichty. OsmÄ›lÃ-m se a vyhrknu: â€žVergib mir, es war das letzte Mal.â€œ

ObÃj koukajÃ-do naÅjich papÃ-ru a mÃ©ho bleketÃjnÃ-si nevÅjÃ-majÃ-. MladÃ-k v uniformÃ-nÃjs informuje: â€žDiese vollenâ€œ, a ukazuje na plnÃ© koÅje, â€žsie ein Vergehenn!â€œ

HorlivÃ>kÃ½veme, Å¾e je to jasnÃ©, vÃ-me, Å¾e je to pÅ™estupek. ZatÃ-m co starÃjÃ-studuje mou obÃanku a stÃ™Ã-davÃ-koukÃj na mne a na fotku v obÄ•ance, mladÃjÃ-mele tu svou a docela sluÅjnou Ä•eÅjtinou se ptÃj, zda to vyÅ™eÅjÃ-pokuta na mÃ-stÃ-Ä•i

â€žâ€œ oder bei uns?â€œ

StarÃ¡- se naklonÃ- k mladÃ¡-mu, nÄ›co mu poÅ¡eptÃ¡ do ucha.

VzhlÃ©dnou a culÃ- se od ucha k uchu. Znovu nahlÃ©dne do mÃ© obÃ•anky, pokÃ½ve, ukÃ¡zce na mne a ptÃ¡ se: â€žBist du Karl?â€œ KÃ½vu hlavou, div mi neupadne. PokraÃ•uje, a ve mne je malinkÃ¡ duÅ¡iÃ•ka: â€žErinnerst du dich? Ich habe Sie als Auswanderer in die DDR verhaftet. Also aus unserer Freundschaft â€“ Pass auf!â€œ

JasnÃ», Â¾e jsme na nic neÅ•ekali a upalovali k domovu, aÂ¾e se za koÅ¡rem prÃ¡Å¡ilo. JeÅ¡tÃ› jsem â€žkamarÃ¡doviâ€œ zamÃ¡val, on zasalutoval. Za hranicemi se nÃ¡m ulevilo.

ZeÅ¥ik jen neustÃ¡le dÄ›koval bohu, Â¾e jsme nepÅ™iÅ¡li o houby.

-doktor-